

VETERINÀRIA

Detectada a Mallorca la vespa asiàtica, una amenaça per a la nostra biodiversitat

Alarma pel risc de càncer pel consum de carn vermella i processada

El COVIB felicita les festes amb els dibuixos dels més petits

Interessant taula rodona sobre tinença responsable d'animals de companyia

Una cosa es decir que trabajamos en PRO de los profesionales.
Y otra es hacerlo:

Cuenta Expansión Plus PRO

Te abonamos el 10% de tu cuota de colegiado*

0

comisiones de administración y mantenimiento.

+ 3%

de devolución (mínimo 5 euros y hasta 50 euros al mes) en los principales recibos domiciliados y sobre las compras con tarjeta de crédito en comercios de alimentación.⁽¹⁾

+

3% TAE

de remuneración en cuenta sobre los 10.000 primeros euros, en caso de tener saldos en ahorro-inversión superiores a 30.000 euros.⁽²⁾

Llámanos al **902 383 666**, identifícate como miembro de tu colectivo, organicemos una reunión y empecemos a trabajar.

sabadellprofessional.com

La Cuenta Expansión Plus PRO es exclusiva para determinados colectivos profesionales. Pregunta a tu gestor cuál es la solución financiera concreta para tu colectivo.

1. Recibos domiciliados que correspondan, como emisor, a organizaciones no gubernamentales (ONG) registradas en la Agencia Española de Cooperación y los recibos de colegios, jardines de infancia y universidades cargados durante el mes. Tienen que ser centros docentes españoles (públicos, privados y concertados) y se excluyen los gastos de academias particulares, colegios profesionales o gastos distintos de los de escolarización. Tampoco se incluyen los gastos en concepto de posgrados, másteres y doctorados.

Operaciones de compra realizadas a crédito incluidas en la liquidación del mes, con las tarjetas modalidad Classic, Or, Premium, Platinum y Shopping Or cuyo contrato esté asociado a esta cuenta, en los establecimientos comerciales de alimentación incluidos, que se pueden consultar en la página www.bancsabadell.com/cuentaexpansionplus.

2. Para tener acceso a esta retribución, los titulares deben tener un saldo medio mensual en el banco superior a 30.000 euros en recursos, calculado como la suma de saldos del mes anterior de: cuentas a la vista, depósitos, renta fija a vencimiento, seguros de vida-ahorro, fondos de inversión, valores cotizables y no cotizables, planes de pensiones, planes de previsión de EPSV y BS Fondo Gran Selección. No se tendrá en cuenta para el cómputo del saldo medio el saldo existente en esta Cuenta Expansión Plus PRO ni en ninguna otra de las mismas características en las que los titulares sean intervinientes. Sí que se tendrá en consideración el número de cotitulares, por lo que el saldo mínimo existente en la entidad como requisito será el tomado proporcionalmente para cada cotitular. No se remunerarán los saldos durante el primer mes de vida de la Cuenta Expansión Plus PRO.

Si por parte de los titulares no se alcanza el saldo mínimo que da derecho a la retribución de la Cuenta Expansión Plus, la liquidación se realizará al 0% por este concepto.

Rentabilidad: para el tramo de saldo diario que exceda de los 10.000 euros: 0% TIN. Para el tramo de saldo diario desde 0 hasta un máximo de 10.000 euros: 2,919% TIN, 1,9910% TAE (calculada teniendo en cuenta los dos tipos de interés para el supuesto de permanencia del saldo medio diario durante un año completo). Ejemplo de liquidación en un año: saldo en cuenta de 15.000 euros diarios, saldo diario sobre el que se remunera: 10.000 euros; frecuencia 12 (mensual); intereses liquidados en el año: 291,90 euros.

Oferta válida, a partir del mes de octubre de 2015, por la domiciliación en la Cuenta Expansión Plus PRO de una nueva nómina, pensión o ingreso regular mensual por un importe mínimo de 3.000 euros (se excluyen los ingresos procedentes de cuentas abiertas en el grupo Banco Sabadell a nombre del mismo titular). También hay que haber domiciliado dos recibos domésticos en los dos últimos meses.

* Hasta un máximo de 100 euros anuales por cuenta, con la cuota domiciliada. El abono se realizará durante el mes de enero del siguiente año.

Captura el código QR y conoce nuestra news 'Professional Informa'

editorial

sumari

- Avepa: Cursos i formació continuada 4
- H^a de la Veterinària: Control sanitari de les carns 5
- Seguretat Alimentària: Càncer associat al consum de carn 6
- Portada: Detectada la vespa asiàtica a Mallorca 8
- Perfil Col·legial: Joan Carbonell Estelrich 11
- Actualitat · Art al COVIB 12
- Actualitat: Taller d'electrocardiografia · Seminari en problemes articulars 13
- Actualitat: Activitat formativa COVIB 14
- Actualitat: Concurs de felicitacions de Nadal del COVIB 15
- Actualitat: Taula rodona tinença responsable de mascotes 16
- Cas clínic: presentació · Col·legi 17
- Els nostres centres veterinaris: Clínica Veterinària Amics de Sóller 18
- Col·lectiu de Jubilats 20
- Assessoria Jurídica: Bufet Antonio Font 21
- Cas clínic: resolució 22
- Semilla: Reunió científica de la SEEP a Palma 23

Año de consolidación

Con el fin de 2015 se ha cerrado un intenso año colegial en el que han visto la luz importantes proyectos para la veterinaria balear.

La compra de la nueva sede social, en breve operativa, es sin duda uno de los acontecimientos más relevantes. Las nuevas instalaciones, ubicadas en un edificio emblemático, permitirán dar un salto de calidad en la atención a los colegiados y a la sociedad, con la mejora y ampliación de los servicios ofertados, y trasladando una imagen de la profesión acorde con la realidad.

La aprobación del nuevo decreto de rabia y otras zoonosis en animales de compañía es otro de los hitos destacados. Tras una tramitación que se ha prolongado durante varios años, nuestra Comunidad Autónoma cuenta con una normativa adaptada a las exigencias actuales, en cuanto incide en la responsabilidad de los propietarios de mascotas en relación a su cuidado y atención sanitaria, y que por otra parte, no baja la guardia ante una amenaza real para la salud de animales y personas, manteniendo la vacunación antirrábica anual en perros y recomendándola para gatos y hurones. Además prepara el terreno para abordar en un futuro próximo, una de las enfermedades más prevalentes para la población canina, como es la leishmaniosis. Sin duda, una norma que realza el papel salubrista de la veterinaria en Baleares.

En cuanto a la comunicación, la apuesta por nuevas vías de acceso a la sociedad queda demostrada con el inicio de la actividad colegial en redes sociales y con las campañas de potenciación de la imagen de los veterinarios desarrolladas por el Consejo General. También deben añadirse las numerosas reuniones y contactos con los nuevos responsables políticos autonómicos y municipales, que continuarán este año, para abordar conjuntamente los numerosos retos en la que la veterinaria balear está bien implicada y para exigir el reconocimiento y el importante papel de nuestra profesión en todos los ámbitos de la salud pública y la sanidad animal en Baleares.

Un año intenso, en general positivo, en el que se ha podido comenzar a vislumbrar una cierta recuperación del sector. Ahora bien, es imprescindible seguir trabajando para consolidar lo conseguido y abordar nuevos objetivos.

Edita: Col·legi Oficial de Veterinaris de les Illes Balears (COVIB). **Direcció veterinària:** Francesc Solà. **Direcció periodística:** Joan Sans (Dirkom). **Consell editorial:** Jesús Martínez, Lluís Riera, Jorge Cañellas, Manuel Ruiz, Tomeu Martí i Iván Plasencia. **Fotografia:** Jaime Reina. **Publicitat:** COVIB (Cecilio Metelo, 14 2ºD - Tel: 971 71 30 49). **Impressió:** Gràfiques Planisi. **Dipòsit legal:** PM-495-2013

El Comitè de Redacció recorda als col·laboradors de la revista que poden utilitzar tant el català com el castellà en l'elaboració dels seus articles. Veterinària no es fa responsable ni s'identifica amb les opinions que els seus col·laboradors expressen a través dels treballs publicats. Reservats tots els drets. Prohibida la reproducció total o parcial de qualsevol informació gràfica o escrita per qualsevol mitjà sense el permís escrit del Col·legi Oficial de Veterinaris de les Illes Balears.

La formació continuada d'exòtics arriba a l'Illa

La veterinària Maria Ardiaca impartí la sessió a l'Arenal

El 14 de novembre se va celebrar a l'Iberostar Royal Cristina, a l'Arenal, la formació continuada d'exòtics d'Avepa. La jornada va córrer a càrrec de la veterinària Maria Ardiaca i es centrà en un dels grans reptes de la feina clínica d'avui en dia: les aus. I és que aquesta especialització, de cada vegada més habitual, presenta una sèrie de desafiaments per mor de la gran diversitat d'espècies existents, les característiques anatòmiques i fisiològiques, les particularitats de maneig

i l'adaptació de les tècniques clíniques i mètodes de diagnòstic, un fet que requereix d'una continua actualització de coneixements per part del veterinarí de clínica. La sessió constà de quatre parts: maneig, sedació anestèsia i analgèsia; coneixements necessaris en radiologia; problemes reproductius i, finalment, malalties respiratòries en aus.

Maria Ardiaca és llicenciada en Veterinària per la Universitat Complutense de Madrid i acreditada Avepa en exòtics.

Amb gran experiència, és membra activa d'AAV (Association of Avian Veterinarians), AEMV (Association of Exotic Mammal Veterinarians), GMCAE-AVEPA i membra fundadora de l'Associació Europea de Veterinaris d'Aus (EAAV). És ponent en cursos i màsters, i autora de presentacions científiques i articles en congressos i revistes, sempre en referència a animals exòtics i/o salvatges.

Curs d'otitis canina a Eivissa

La veterinària Mar Bardagí oferí el passat 12 de desembre a Eivissa el curs que sota el títol 'Otitis canina: un bon tractament a temps és una victòria' organitzà Avepa en col·laboració amb el COVIB. El programa del curs es detingué en primer lloc en la resistència a la meticilina ("Ja la tenim entre nosaltres i ha arribat per quedar-se" era el subtítol d'aquesta part); per explicar després la importància que té un bon tractament a temps per al benestar de l'animal; i finalitzar amb un ventall de casos clínics-patològics que completaren els coneixements teòrics del curs. La jornada se va celebrar a l'Hotel Los Molinos d'Eivissa.

actualitat

El nou conveni col·lectiu i l'impacte de l'IVA, eixos de la conferència d'EMVETIB

Empresaris Veterinaris de les Illes Balears, EMVETIB, organitza una important conferència el pròxim 10 de febrer a les 20.30 a la seu de CAEB, que tractarà dos dels temes fonamentals per al futur sociolaboral del sector clínic veterinarí. Es comptarà amb la participació de Jorge Pascual, president de la Confederació Empresarial Veterinària Espanyola CEVE, el qual parlarà sobre l'impacte socioeconòmic real que ha tingut la pujada de l'IVA clínic en els darrers tres anys, i amb Isidor Mollà, president de l'Associació Empresarial d'Alacant, AEVA, que tractarà els aspectes més conflictius de l'aplicació del conveni col·lectiu que ja funciona a Alacant. La conferència és gratuïta i està dirigida a tot el col·lectiu veterinarí, tant empleats com autònoms que vulguin saber què ens depara el futur.

A.M.A. celebra 50 anys con sus mutualistas

A.M.A., la Mutua de los Profesionales Sanitarios, cerró el 3 de diciembre los actos de su cincuenta aniversario con un evento para sus mutualistas celebrado en su sede central y presentado por el doctor Bartolomé Beltrán. La aseguradora ha realizado estas últimas semanas distintas campañas y sorteos, bajo el lema "Felicidades a todos los profesionales sanitarios", a quienes ha querido agradecer su confianza y constante apoyo durante el último medio siglo. El agradecimiento a los miles de mutualistas sanitarios que han formado parte de A.M.A. en estos 50 años fue el hilo conductor del discurso del doctor Diego Murillo, presidente de la Mutua. La clausura del acto de anoche corrió a cargo de Ana Pastor, médico, Insignia de Oro y Brillantes de la Mutua desde 2007, y ministra de Fomento en funciones.

La Història de la Veterinària a les Illes Balears

El control sanitario de las carnes de origen animal para consumo humano (I)

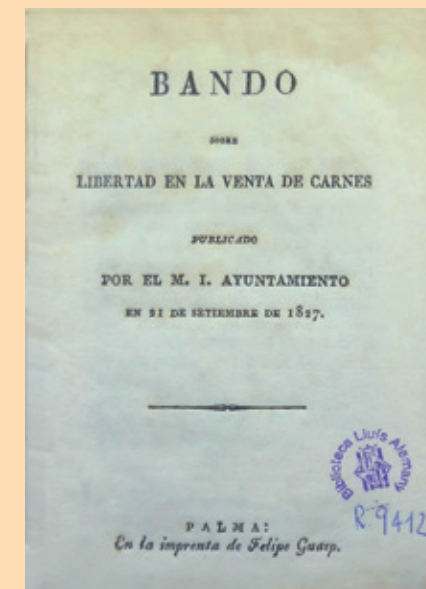
La primera Escuela de Veterinaria en España se creó en Madrid el 23 de febrero de 1792 bajo el reinado de Carlos IV. Un año más tarde, el 26 de marzo de 1793, el Rey aprobó en Aranjuez el plan de estudios para los dos primeros años de los cuatro de que constaba la carrera. El primer curso se inició el 18 de octubre del mismo año, con 18 alumnos matriculados.

A pesar de que en la época previa a la creación de la Escuela se barajaron siempre argumentos de mejora de la ganadería, debe reconocerse que entre los mismos aparecían siempre también objetivos militares, ya que el caballo, animal totalmente dominante en los estudios, era extremadamente necesario en aquellos tiempos para el Ejército, en casi todas sus facetas y actividades.

Básicamente por esta razón, las enseñanzas de anatomía, fisiología y patología en estos primeros años, tuvieron como sujeto de estudio al caballo y la mayoría de veterinarios que finalizaron sus estudios en la Escuela, tuvieron como destino prioritario, la atención sanitaria de los équidos en la milicia.

En 1802 la Sala de Alcaldes de la Villa de Madrid, elevó una consulta a la Escuela de Veterinaria sobre el tema de la inspección de las carnes en el matadero, preocupados por la sanidad de los alimentos que consumían sus conciudadanos, consultando la conveniencia de que fueran los veterinarios recién titulados quienes se hicieran cargo de esta tarea.

La respuesta - informe de la Escuela a esta consulta, favorable como es lógico y firmada por el Director de la misma, tenía por fecha el 31 de agosto de 1802, y fue el primer documento que relacionaba la profesión veterinaria con la inspección de carnes. Paradójicamente, la propuesta de contratación de veterinarios para desem-

penar este cometido, no fue aceptada por el Ayuntamiento de Madrid.

Según comenta el veterinario Juan Morcillo, pionero de la inspección científica de mataderos y mercados en España, en su libro 'Investigaciones sobre la antigüedad de la inspección de los Mataderos en España (1897)', la inspección de las carnes para consumo en el siglo XVIII se realizaba por personas, a las que se denominaba revisores en unos lugares y veedores en la mayoría y que eran elegidos con frecuencia entre los carniceros, recayendo la elección generalmente en el más antiguo.

En Baleares se conoce, por los datos obrantes en el Archivo Municipal de Palma, la contratación de "menescals", - fase previa a la Veterinaria en España - para este cometido desde 1724, lo cual era ya un paso cualitativo en la inspección de las carnes, aunque los elegidos figuraban en los documentos contractuales como veedores o visuradores, nombres adoptados por analogía del cometido, del vocabulario castellano,

norma que se mantuvo, al menos en Baleares, hasta la mitad del siglo XIX.

Es de destacar en este sentido, que Baleares fue una provincia destacada en las labores de inspección, según figura también en los Archivos Municipales de Palma, ya que desde 1816 se contrató como Veedor de Carnes a Francisco Manresa, el segundo veterinario de la provincia que estudió en la Escuela de Madrid, con un sueldo anual de 200 Libras, para llevar a cabo las inspecciones sanitarias de animales vivos y sus canales, una vez sacrificados.

Unos años más tarde, en 1827, el Presidente de la Junta de Sanidad y Gobernador Militar y Político de Baleares, dictó conjuntamente con el Ayuntamiento de Palma un bando sobre libertad de venta de carnes que, a través de 33 artículos detallaba la normativa sobre sacrificio, comercialización, controles y sanciones que afectaba a los animales entrados y sacrificados en el matadero de Palma, para su posterior pase a venta y consumo.

En el mismo se especificaba ya que la matanza de todo género de reses debía hacerse únicamente en el Matadero, y la existencia de un "Veedor" nombrado por el Ayuntamiento, instruido en la Veterinaria y práctico en el conocimiento de las enfermedades de las reses, a cuyo cargo estaría el examinarlas al tiempo de matanza, y no podría procederse a la venta de ninguna de ellas sin su aprobación de sanidad.

Con este nombramiento, Baleares se incorporaba al grupo de cabeza de las regiones españolas que responsabilizaban oficialmente a la profesión veterinaria para llevar a cabo la inspección sanitaria en los mataderos.

TOMEU ANGUERA

Alarma pel risc de càncer associat amb el consum de carn vermella i carn processada

Amadeu Vázquez Massot. Veterinari en Salut Pública

Introducció

El passat dia 26 d'octubre, es va publicar una notícia a la revista Lancet Oncology en la qual es feia ressò de la reunió duta a terme per l'Agència Internacional de Recerca de Càncer (IARC). En aquesta reunió, 22 científics de 10 països diferents es varen juntar per avaluar la carcinogenicitat del consum de carn vermella i carn processada(1). A l'avaluació, que serà publicada pròximament al volum 114 dels monogràfics de l'IARC, es conclou que el consum de carn processada es pot classificar com a carcinogen pels homes (grup 1) i que el consum de carn vermella es pot classificar com a possible carcinogen pels homes (grup 2A).

Aquesta informació, des d'un primer moment, aixecà molta polseguera i tingué un ampli ressò, tant als mitjans de comunicació com a les xarxes socials. Pels diferents mitjans de comunicació s'ha vist desfilar un seguit d'especialistes intentant explicar la notícia i polítics provant de tranquil·litzar la població. Als següents punts, intentarem conèixer els

punts bàsics que ens permetran avaluar aquesta informació.

L'Agència Internacional per a la Recerca del Càncer

La Agència Internacional per a la Recerca del Càncer és una agència de la Organització Mundial de la Salut, especialitzada en l'estudi de càncer i formada per 25 països. Es va fundar a 1965 i la seva seu es troba a Lió, França. La seva missió és promoure la col·laboració internacional a la recerca del càncer i té caràcter interdisciplinari, amb especialistes de l'àmbit de l'epidemiologia, anàlisi laboratorial i bioestadística (2). L'agència posa especial interès a la investigació del paper del medi ambient i dels estils de vida en el desenvolupament del càncer. Per dur a terme aquesta avaluació utilitza estudis poblacionals i experimentals, i el seu resultat es reflecteix als monogràfics, en els quals panells d'experts internacionals avaluen l'evidència de carcinogenicitat de diferents exposicions a substàncies o productes. Fins a l'actualitat s'han

avaluat més de 900 substàncies i el pròxim monogràfic que es publicarà serà el núm. 114.

Per a l'avaluació de la carcinogenicitat de les substàncies els experts de l'IARC tenen en compte diferent tipus de dades com: el nivell d'exposició de l'agent, estudis epidemiològics de càncer a les persones, estudis experimentals a animals i finalment els estudis que intenten explicar el mecanisme d'acció de la substància en relació a la seva carcinogenicitat (estudis mecanicistes)(3). Amb tota aquesta informació, els experts de l'IARC classifiquen les substàncies en 5 categories:

- Grup 1: l'agent és carcinogen per a les persones (evidència de carcinogenicitat en persones i animals)
- Grup 2A: l'agent és probable carcinogen per a les persones (evidència limitada de carcinogenicitat a les persones i suficient als animals)
- Grup 2B: l'agent és possible carcinogen per a les persones (evidència limitada de carcinogenicitat a les persones i menys que suficient als animals)
- Grup 3: l'agent no és classificable com a carcinogen per a les persones (informació inadequada a persones i inadequada o limitada a animals)
- Grup 4: l'agent es probablement no carcinogen per a les persones (hi ha suficient informació que evidència que la substància no és carcinògena).

La classificació ordena les substàncies de major a menor evidència de carcinogenicitat. Un punt a destacar sobre la classificació de l'IARC, és que el programa de monografies classifica les substàncies en relació al perill de càncer però no en relació al risc associat a la seva exposició, és a dir, en la probabilitat de que el càncer ocorri després de l'exposició. D'acord amb les darreres estimacions del "Global Burden of Disease Project", una organit-

zació independent de recerca, sobre 34.000 morts a l'any globalment estan associades amb dietes riques en carn processada. Aquestes xifres són molt diferents de les estimacions de mortalitat associades amb el tabac, 1.000.000 de morts anuals, o del alcohol, 600.000 morts anuals(4).

La carn vermella i la carn processada

El terme "red meat" es refereix a la carn procedent de músculs de mamífers sense processar. L'informe inclou dins aquesta denominació la carn procedent dels bous i vedells, porcs, caprí, oví i equí. També s'inclouria a aquest grup la carn picada i altres derivats carnis no processats o no transformats com hamburgueses, salsitxes, etc. Aquests productes normalment es consumeixen cuinats. No inclou la carn i derivats carnis procedents de les aus i els conills.

El terme "processed meat" es refereix a la carn que ha estat transformada mitjançant diferents procediments com el salat, el curat, la fermentació, el fumat o altres processos encaminats a incrementar l'aroma o millorar la conservació. Molts d'aquests productes contenen carn de bous o porcs, però també poden incloure carn d'aus o altres subproductes dels animals com la sang. Aquest terme és molt ampli i inclou molts de derivats carnis obtinguts amb tecnologies completament diferents (esterilitzats, pasteuritzats, dessecats, salats, curats o fermentats). Tot i que els diferents mètodes de producció poden influir a la producció de diferents carcinògens, la magnitud d'aquest efecte es desconeix(4).

Les evidències de l'avaluació

El grup d'experts de l'IARC analitzaren l'efecte cancerigen de la carn vermella i carn processada, mitjançant l'anàlisi de les evidències provinents d'estudis epidemiològics, estudis experimentals amb animals i estudis mecanicistes.

Es varen avaluar més de 800 estudis epidemiològics, i es va trobar que la major evidència es relacionava amb el risc de càncer colo rectal. Es va trobar associació positiva entre el consum de carn processada i carn vermella i la incidència d'aquests tipus de càncer. En concret

destaquen que a un metanàlisi sobre el tema, es va trobar una associació significativament positiva entre el consum de carn vermella i carn processada i el càncer colo rectal. Per cada 100 g de carn vermella i 50 g de carn processada que es consumia més cada dia el risc de patir aquest tipus de càncer s'incrementava en un 17% i un 18% respectivament. Aquestes dades suposen un risc relatiu i signifiquen que si el risc de patir càncer colo rectal és del 6%, aquest percentatge s'incrementa al 6,5% als consumidors extrems, i es redueix al 5,5% als consumidors baixos(5). També es varen trobar associacions entre el càncer d'estómac i el consum de carn processada, i entre el càncer de pròstata i pàncrees i el consum de carn vermella.

El grup d'experts també va concloure que les evidències dels estudis experimentals amb animals eren inadequades i que les evidències mecanicistes eren fortes per la carn vermella i moderades per la carn processada. Com a possibles substàncies implicades al desenvolupament de càncer s'identificaren els N-nitroso composts, intermediaris de la formació de nitrosamines, el ferro i els hidrocarburs aromàtics policíclics que es formen quan es cuina a elevades temperatures la carn o derivats carnis.

Finalment, indicar que la pròpia notícia de l'IARC recorda el paper de la carn i derivats carnis dins una dieta sana, ja que aquests productes inclouen diferents

nutrients fonamentals com proteïnes d'alt valor biològic i micronutrients (vitamines del grup B, ferro i zinc)(1). Anteriorment, ja es recomanava el consum moderat d'aquest tipus de productes per reduir el risc de malaltia cardiovascular a causa del seu contingut de greixos i sal. Aquesta nova informació, reforça la importància d'aquestes recomanacions, aportant un nou punt de vista.

Bibliografia

1. Bouvard V, Loomis D, Guyton KZ, Grosse Y, Ghissassi FE, Benbrahim-Tallaa L, et al. Carcinogenicity of consumption of red and processed meat. Lancet Oncol. 2015.
2. IARC. About IARC. [Available from: <http://www.iarc.fr/>.
3. IARC. Monographs Questions and Answers Lyon, France: IARC; 2015 [Available from: <https://www.iarc.fr/en/media-centre/iarcnews/pdf/Monographs-Q&A.pdf>.
4. IARC. Q&A on the carcinogenicity of the consumption of red meat and processed meat Lyon, France: IARC; 2015 [Available from: http://www.iarc.fr/en/media-centre/iarcnews/pdf/Monographs-Q&A_Vol114.pdf.
5. EUFIC. Red and processed meats and the risks of cancer – what's new from the International Agency for Research on Cancer? : EUFIC; 2015 [Available from: http://www.eufic.org/page/en/fftid/red_and_processed_meats_and_the_risks_of_cancer_what_s_new_from_the_international_agency_for_research_on_cancer/.

La vespa asiàtica arriba a Mallorca... per quedar-s'hi?

La *Vespa velutina nigrithorax* ha estat localitzada enguany a Sóller per primer cop i representa una important amenaça per al sector apícola i per a la biodiversitat de l'Illa

Foto cedida per Miquel Àngel Miranda

“L'espècie invasora és aquí. És un fet. Ara, tenim dos anys per tractar de contrarestar els seus efectes si no volem que es converteixi en una plaga incontrolable i, per extensió, en un important problema per a la nostra biodiversitat”. En aquests termes es refereix el doctor Miquel Àngel Miranda, del Laboratori de Zoologia de la UIB, a la presència de la vespa asiàtica (*Vespa velutina nigrithorax*) a Balears.

L'espècie va ser localitzada per primera vegada a Mallorca fa uns mesos. Miranda i, molt especialment, Mar Leza, investigadora i professora del Laboratori de Zoologia, han col·laborat decisivament en les tasques de localització i retirada del niu que va ser trobat a Sóller per setem-

bre i que ara custodien en el Laboratori de Zoologia de la UIB per al seu estudi. Confirmen els biòlegs que duen un temps darrere la pista d'aquesta espècie, l'arribada de la qual a l'arxipèlag, confessen, no ha suposat cap sorpresa imprevisible. “La *Vespa velutina nigrithorax* era, entre altres com l'escarabat de les caseres (*Aethina tumida*), una de les espècies de les quals se'n podia esperar l'arribada a l'Illa”, confirma Mar Leza. Ara que ja es té certesa de la seva presència, s'han de posar els medis per vigilar la seva multiplicació i combatre-la.

Complexitat

Explica Leza que la detecció de la vespa asiàtica va ser possible gràcies a la col-

laboració dels apicultors de Sóller (la zona de Mallorca en la que s'ha localitzat), els quals donaren el primer avís a començaments d'octubre: “Ens assabentàrem de la seva presència perquè un apicultor en va dur un exemplar al Museu Balear de Sóller i, des d'allà, ens avisaren. A partir d'aquí, ens varen mostrar més exemplars i quan visitàrem l'apiari, poguérem comprovar com les vespes caçaven abelles. Tinguérem coneixement de depredació a tres apiaris de la zona”.

Un cop feta la confirmació, els biòlegs posaren els fets en coneixement del Servei de Ramaderia i s'iniciaren les tasques de coordinació per localitzar el niu o nius d'origen. El 31 d'octubre, després de dies de vigilància i jornades senceres de feina

“Tenim dos anys per tractar de contrarestar els seus efectes si no volem que es converteixi en una plaga incontrolable i en un problema per a la nostra biodiversitat”, adverteixen des del laboratori de zoologia de la UIB.

de camp amb el personal de control de fauna del COFIB, els agents de Medi Ambient de l'Ibanat i el Servei de Protecció d'Espècies de la Conselleria de Medi Ambient, Agricultura i Pesca, es localitzà el niu de procedència. Explica Mar Leza, coordinadora d'aquell equip, que “un observador de l'equip de control de fauna del COFIB va trobar una ruta de pas de vespes. Dúiem uns dies de feina i pareixia del tot impossible poder trobar res, malgrat la presència d'individus. Finalment acudírem a prismàtics i quan trobàrem la ruta de pas, fixàrem zones de vigilància per trams, fins que les vespes deixaren de passar per un d'ells i, per tant, saber on es desviaven i entraven al cau”. El niu, un dels més grossos descrits (68 centímetres), es trobava a la copa d'un pi, amagat entre les branques, a 14 metres d'alçada, fet que dificultava encara més la seva retirada i maneig. L'equip esperà a la matinada per tancar l'orifici lateral, serrar dues branques i col·locar el niu, de 10 capes i que albergava entre 1.600 i 1.800 individus adults en el seu interior més tota la cria (un total de 10.000 vespes, aproximadament), dins un sac. El niu va ser traslladat a la UIB, on es congelà i actualment s'està analitzant.

El moment de localització de l'espècie és clau per actuar; assegura Leza: “La tardor és l'època més adequada per realitzar el trampeig, però ara (en el moment de l'entrevista) gairebé ja ens ha passat de llarg i haurem d'esperar a l'any que ve. En tot cas, per combatre aquesta plaga, la millor arma és entendre la biologia i el

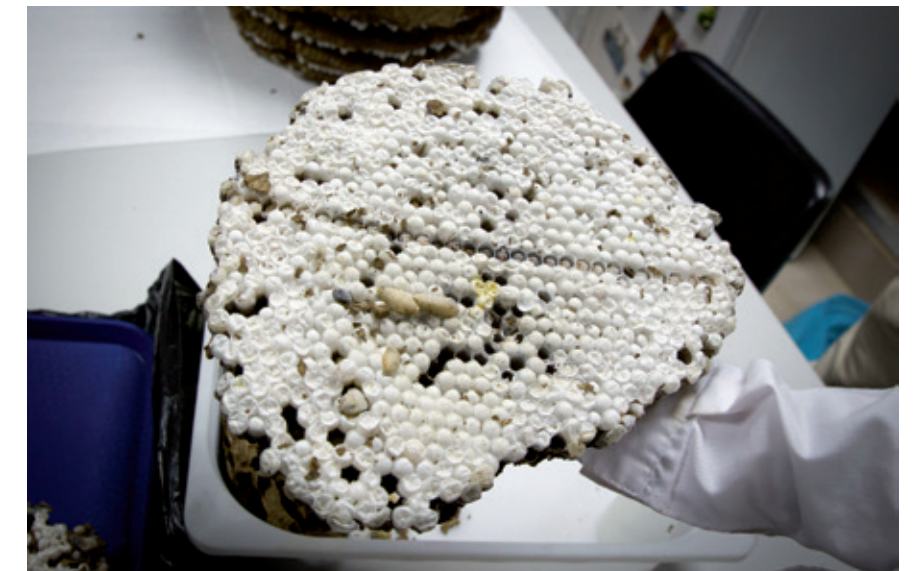
comportament d'aquesta espècie tot i que encara ignorem molts aspectes. Conèixer el seu cicle ens ajudarà”.

Cicle

El Servei de Protecció d'Espècies de la Conselleria i el Laboratori de Zoologia de la UIB han editat un document, que s'ha penjat en el lloc web del Govern de les Illes Balears (www.caib.es) en el qual es descriu el cicle anual de la vespa asiàtica. Aquest s'inicia durant la primavera, quan la femella fundadora construeix el primer niu. Al final de la primavera les primeres obreres naixen i construïran el niu definitiu per a tota la colònia. Els seus nius definitius són fàcils d'identificar per la seva gran mida (40-70 cm de diàmetre) i sovint són la font d'informació

que indica la presència de la vespa a la regió. En aquesta estructura, la reina posa els seus ous (pot haver-hi fins a 1.500 larves) i en aquesta etapa, les vespes han de menester una gran quantitat de menjar; especialment proteïnes, fet pel qual es multipliquen els atacs a les caseres. Els nius es troben generalment a les branques altes dels arbres o a parts altes d'edificacions, per la qual cosa hi ha certa dificultat a l'hora d'observar els nius. El niu està construït amb paper; que produeixen al mastegar fusta, com moltes altres vespes. L'orifici de sortida del niu es troba al lateral i és petit. Les colònies només viuen un any i, tant obreres com larves, moren durant l'hivern, i queden vives (hivernant) les femelles fecundades.

Aquesta és, per tant, la situació actual.

Leza adverteix que la clau serà la tasca de vigilància que poden dur a terme els apicultors a partir dels mesos de febrer i març, quan tornarà a haver-hi activitat. Serà en aquest moment, quan es podrà tenir una major informació sobre si la vespa asiàtica ha donat una passa més per convertir-se en plaga (i adoptar les mesures adients) o si, pel contrari, es va tractar d'un cas aïllat. El temps i la implicació dels agents que hi intervenen ho diran.

Foto cedida per Miquel Àngel Miranda

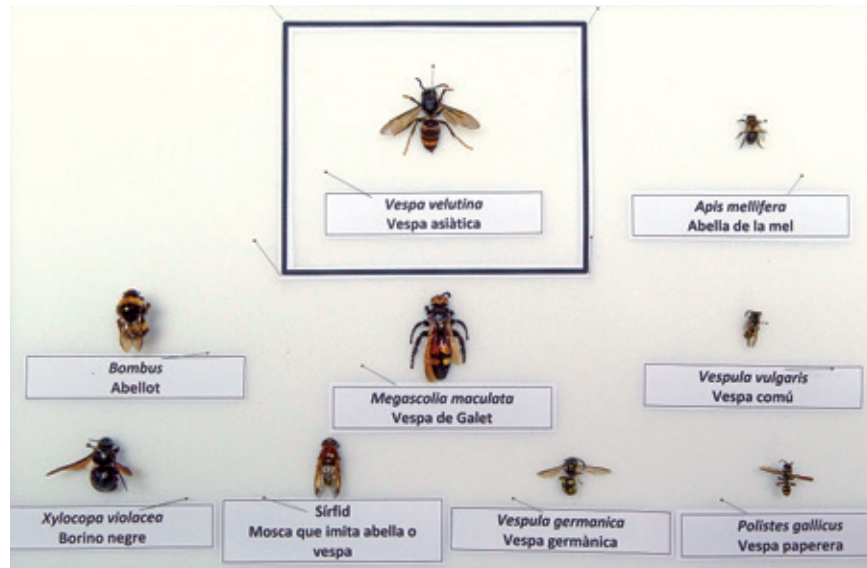
Alerta

I quins efectes pot tenir la massiva presència de *Vespa velutina nigritorax* en la biodiversitat de l'Illa? És una incògnita perquè no hi ha molts d'estudis al respecte. En tot cas, Mar Leza avança que, com ocorre en altres indrets en els quals hi és present des de fa uns anys, com la vessant cantàbrica, País Basc, Navarra o Catalunya, l'*Apis mellifera* ibèrica no té estratègies per defensar-se davant d'aquesta amenaça. A Àsia, per exemple, l'abella d'allà li planta cara envoltant-la i formant una pilota fins que la temperatura puja i la invasora mor".

Explica la biòloga que el problema d'aquesta invasió pot arribar a ser més greu del que en principi podria semblar i afecta més aspectes que al de la producció de mel en tant en quant les abelles representen una part important de la dieta de la vespa asiàtica i pol·linitzen el 80% de plantes silvestres i conreades. Per això, les conseqüències que podria tenir la presència d'aquesta nova espècie invasora, si no es frena a temps, podrien ser desastroses, amenaçant no només al sector apícola, sinó també a tota la biodiversitat de l'Illa. Són paraules majors.

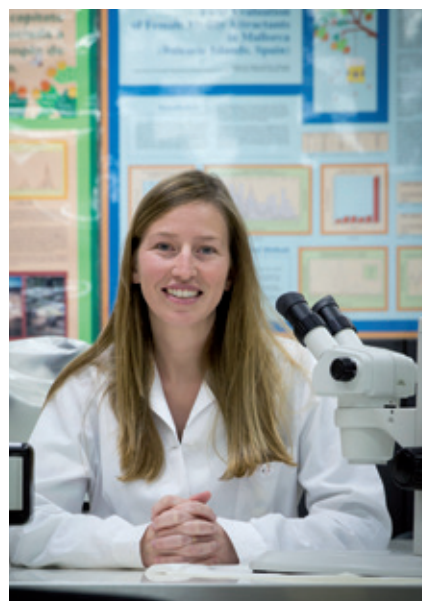
Cinc anys a Espanya

La vespa asiàtica és una espècie exòtica invasora, que procedeix del sud-est asiàtic.

Es prega la col·laboració ciutadana

La col·laboració ciutadana és molt important per a saber per on es mou aquesta espècie. I per això és vital saber com és. La vespa asiàtica és una vespa molt grossa, de les més grosses que podem trobar al nostre territori. Les obreres poden arribar a una mida d'uns 3 centímetres i la reina fins a mig centímetre més. La seva coloració és principalment fosca, fet que, juntament amb la seva gran mida, la fa molt diferent a les altres vespes presents a les Illes Balears. Generalment, les vespes comunes del nostre territori són més petites (1-2 cm.) i tenen una coloració molt groga, alternada amb bandes negres. La vespa asiàtica sí es pot confondre amb la vespa de galet (*Megascolla maculata*), sobretot vistes de lluny. Aquesta vespa també té un color fosc i una mida molt gran; és fins a un centímetre més grossa encara que *Vespa velutina*. A més, la vespa de galet té quatre taques de color groc a l'abdomen. Aquest detall la fa inconfusible. La femella de *M. maculata* té una coloració ataronjada al cap, una característica molt visible. **En cas d'avistament o de tenir sospites, es prega que se telefoni a l'112 i s'informi al respecte.**

És un Himenòpter de la família dels Vèspids. S'ha convertit en un nou problema per a l'apicultura espanyola. Des de la seva introducció a França al 2004 s'ha anat estenent pel sud-oest del país fins arribar al territori espanyol l'any 2010, concretament a Navarra. Ja a l'any 2012 va arribar al nord de Catalunya, mentre es continua expandint pel nord-oest d'Espanya. La vespa no és més agressiva ni més perillosa que les vespes autòctones per a les persones. El problema principal d'aquest insecte rau en el fet que afecta de manera més intensa les abelles, ja que són part fonamental de la seva dieta. Generalment, els adults de *Vespa velutina* s'alimenten de nèctar i fruites madures, i són les cries les que són alimentades preferentment amb abelles mel·líferes.

Joan Carbonell Estelrich

Una història de porcs i llibres

Hi ha una casa antiga a Maria de la Salut que guarda innombrables tresors editorials relacionats amb el món animal o veterinari. L'amo de la casa nom Joan Carbonell Estelrich (Maria, 24 de maig de 1930) i és veterinari. De fet, en el transcurs de la celebració del darrer Sant Francesc d'Assís va ser distingit pel COVIB amb la col·legiació honorífica per la seva trajectòria professional. En Joan duu més de 70 anys comprant llibres i apilant-los en dues estades de la primera planta, convertida ara en una biblioteca de relíquies. Tomeu Anguera, president honorífic del COVIB, ens acompanya en l'entrevista i recorda Joan comprant llibres: "Els mallorquins que estudiàvem a Saragossa, en tomar de vacances o acabar el curs, solíem agafar un tren anomenat 'Shanghai' que feia el trajecte Galícia- Barcelona i passava per Saragossa. Solíem arribar a l'Estació de França, a Barcelona, sobre les 9 del matí, i d'allà anàvem a peu a comprar es bitllet cap a Palma. Com que el vaixell sortia el vespre, passàvem tot el dia pasturant per Barcelona. Recordo com en Joan Carbonell ja s'aturava en el començament de la Rambla, a un llibrer d'antiguitats, a comprar llibres". Joan Carbonell assenteix. "És un vici que he tingut des de fa molts d'anys. La meua malaltia: comprar llibres antics i col·leccionar publicacions relacionades amb els animals i la Veterinària", reconeix.

Joan Carbonell cursà la carrera a Còrdova i Saragossa, on es llicencià l'any 1956. Després ingressà a les milícies i, posteriorment, tornà a casa, a Maria, per encarregar-se de les bísties i el ramat de la família. En aquells anys, Mallorca vivia una època esplendorosa d'activitat agrícola i ramadera i Maria, sens dubte, era un epicentre privilegiat d'activitat. Joan Carbonell aprofità aquesta situació i començà a fer feina de veterinari pel seu compte. A la zona hi treballava el veterinari titular (Pastor), però hi havia feina per a tots dos. "Al marge de la feina de veterinari, que lliurement anava fent per la zona, m'encarregava dels assumptes agraris de la família i aprenia del meu padrí matern i de mon

pare. És una zona amb molt bona terra i tinguérem temporades extraordinàries de gra i palla. Una frase que m'agrada molt i que mai no oblidaré és 'A la terra no se la pot enganar; igual com passa amb el bestiar; quan se li té cura, millor se portarà...', recorda.

Carbonell assegura que damunt una base teòrica va anar progressant i, de mica en mica, s'especialitzà en el que ha estat la seva clínica: el porc. Al marge de la vessant pràctica, Carbonell acudia sovint als llibres

agafà desprevinguts. Els animals començaren a morir amb uns símptomes y unes lesions similars a les de la pesta clàssica, malgrat els animals haguessin estat vacunats. Això ens va mostrar que era una altra malaltia contra la que els animals no estaven immunitzats. Rebia trucades de Sineu, Ariany i Maria i vaig decidir aturar en sec sense no tenir clar què podia fer. Els animals varen començar a morir i no vàrem poder fer res més que veure passar la tempesta. Se produí el sacrifici de milers

per "comprovar una cosa o l'altra" i, per exemple, va anar documentant-se fins a ser un gran expert en patologies. "Ja aleshores hi havia llibres que abordaven la influència de la lluna sobre la cicatrització de les ferides", afegeix, admirat. "Tot allò me va ser molt pràctic". En aquell temps, a cada casa hi havia al manco un porc, que era un membre molt important de la família. L'economia familiar en bona mesura depenia d'ell i se li tenia una cura especial. "Cada setmana se pesaven 300 porcs i a la comarca, i tots passaven per les meves mans", recorda. Tot marxava bé fins que en l'any 1960 arribà a Mallorca, sense avisar, la pesta porquina africana i s'endugué per davant milers de porcs i truges i, per tant, el sosteniment de moltes famílies. "Sabíem molt poca cosa de la malaltia i ens

de porcs i el virus gairebé va conviure amb nosaltres fins als anys 90". Aquell brot, i les conseqüències econòmiques i socials que tingué, va tenir molt a veure en l'abandonament progressiu de l'activitat ramadera a Maria i el buidament del poble.

Carbonell treu algunes obres clàssiques, de fa dos segles, i assegura que fa 4.000 anys no anaven "tan desencaminats" sobre molts aspectes de la vida. Demanat sobre internet, Carbonell, respon ràpid: "No m'interessa". "No sé qui firma els escrits", afegeix. Finalment, se li demana pel destí de la seva col·lecció editorial, sobre la possibilitat de cedir determinats exemplars de gran valor documental i històric i respon sense mena de dubtes: "Faré un bon fogueró perquè se vegi de ben enfora".

Dues entitats animalistes d'Astúries, condemnades per competència deslleial

Havien estat denunciades per oferir serveis a baix preu a animals amb propietari

Dues fundacions animalistes que realitzaven la seva activitat a Astúries de manera irregular han estat condemnades judicialment després d'haver estat denunciades pel Col·legi Oficial de Veterinaris del Principat. L'Audiència Provincial d'Oviedo ha ratificat la sentència del Jutjat de lo Mercantil, per la qual es condemnava a una de les entitats per oferir serveis 'low cost' a animals amb propietari, entrant en competència deslleial amb la resta de centres veterinaris clínics. Arran d'aquesta primera sentència, una segona entitat, demandada per idèntic motiu, ha reconegut judicialment que únicament donaria serveis veterinaris a animals sense propietari.

El Jutjat condemnà a la Fundació demandada a retirar del mercat i del seu lloc web els fulletons i la publicitat en els quals oferia els seus serveis a animals amb propietari i la instà a fer-ho únicament a animals abandonats.

Associacions animalistes

Des del COVIB sempre s'ha volgut destacar la necessària tasca que duen a terme les associacions animalistes amb tots aquells animals de companyia sense propietari, però al mateix temps s'ha insistit en que aquesta activitat sempre ha de ser desenvolupada dins les seues àmbit d'actuació. És desitjable, com ha

succeït a les Illes en altres ocasions, que les entitats animalistes arribin a acords puntuals amb ajuntaments i amb clíniques veterinares per realitzar aquests tipus d'iniciatives.

Per altra banda, el COVIB considera aquesta notícia com un avís per a totes aquelles persones i/o entitats que extralimiten les seves feines i entren a desenvolupar tasques fora de les seves competències, incorrent en competència deslleial i intrusisme professional. Talment com va ocórrer a Astúries, el Col·legi no dubtarà en posar en mans de la Justícia qualsevol denúncia que tingui amb indicis fonamentats.

art al COVIB

Biel Mulet Panizza, exposa en el Col·legi

El creatiu multidisciplinar ("artista és una paraula amb molt de pes", ha confessat), Biel Mulet Panizza ha cedit una de les seves creacions al Col·legi perquè romanqui allà exposada el darrer trimestre de l'any. Mulet, de 38 anys, ha reconegut en algunes entrevistes que fa una dècada se n'adonà de la gran importància que té la pintura en la seva vida i va ser aleshores quan començà a formar-se en la pintura i perfeccionà la seva tècnica en el taller del professor Ignasi Serra. El passat mes de juliol exposà per primera vegada de manera individual (a l'Espai Lluç Fluxà de Palma) després d'haver-ho fet en algunes exposicions col·lectives. Autodidacta, assegura desenvolupar les seves inquietuds artístiques a través de les arts plàstiques, la música i la literatura.

Mar Félix imparteix un taller d'electrocardiografia a Palma, organitzat pel Col·legi

El COVIB organitzà el passat 28 de novembre un taller d'electrocardiografia en el Col·legi de Metges per aprofundir en la correcta interpretació de l'electrocardiograma (ECG) oferint als assistents coneixements de la fisiopatologia del sistema de conducció. El taller perseguia que els presents aconseguissin diferenciar un ECG fisiològic d'un altre patològic; identificar les arítmies més comunes en petits animals; conèixer i entendre la fisiopatologia del sistema de conducció; reconèixer les onades, intervals i segments que componen l'ECG; conèixer la fisiologia de les arítmies més comunes en petits animals; saber aplicar un protocol diagnòstic per identificar les diferents arítmies i, finalment, fer les pràctiques adients per aplicar els coneixements adquirits, fent diagnòstics de 10 electrocardiogrames i posterior explicació i tractament.

Seminari de pràctica clínica en problemes articulars

És un procés que es presenta amb freqüència en la clínica de petits

La Dra. Gemma Hervàs impartí el passat 24 d'octubre en el Col·legi de Metges un seminari de pràctica clínica en problemes articulars, organitzat pel COVIB i In Terra Salud SL. La malaltia articular és un procés que es presenta amb molta freqüència en la pràctica clínica de petits animals. És per això que resulta fonamental establir un diagnòstic precoç correcte i seleccionar el tractament adequat per evitar un dany irreversible de l'articulació.

La teràpia amb Medicina Ortomolecular suposa una eina altament eficaç en els processos articulars, ja sigui a nivell curatiu, pal·liatiu o preventiu. Així mateix, l'ús de certs nutrients permet intervenir en les reaccions de la inflamació i en el dolor.

El Seminari va ser retransmès mitjançant el sistema de l'aula virtual del COVIB per a les col·legiades i col·legiats de Menorca, Eivissa i Formentera.

El COVIB organitza un curs per a tècnics en empreses de gestió de serveis biocides o de prevenció i control de plagues

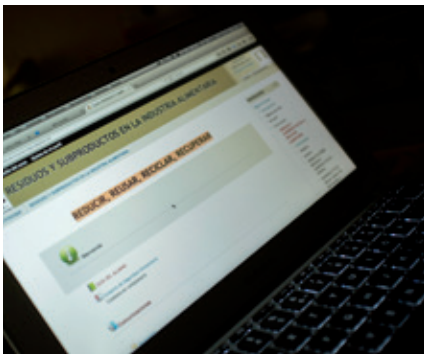
En els últims anys s'ha produït un increment notable del nombre d'empreses de productes biocides, que entre altres, fan activitats de control de plagues, tractaments contra la legionel·la, etc, en la indústria alimentària, turística, sanitària, etc. Per mor de les seves característiques i especialment per l'impacte en el medi ambient i en la salut pública de les actuacions que realitzen, existeix una àmplia regulació normativa que els exigeix una elevada capacitat del seu personal així com la presència de la figura d'un responsable tècnic que haurà de realitzar, entre d'altres: el diagnòstic de situació inicial; la planificació, realització i avaluació dels tractaments; i la supervisió dels riscos i de les mesures de protecció corresponents.

El R.D. 830/2010, de 25 de juny, que estableix la normativa reguladora de la capacitat per realitzar tractaments amb biocides, indica que determinades titulacions universitàries, entre elles la veterinària, estaran capacitades per a exercir aquesta responsabilitat. Per aquest motiu, el COVIB organitzà aquesta sessió formativa, que tenia com a principal objectiu donar a conèixer els requisits, responsabilitats i fun-

cions del responsable tècnic en empreses de productes biocides. Els ponents del curs varen ser Mercedes Gumá, llicenciada en Farmàcia i cap del servei de Salut Ambiental de la Direcció General de Salut Pública i Participació del Govern de les Illes Balears; Carme Picornell, llicenciada en Veterinària i directora tècnica de Will-Kill S.A., i Jorge del Barrio, gestor de serveis per al Control d'Agents Nocius, especialitzat en prevenció i control de legionella i director tècnic d'Ata Ecotecnologia i Higiene.

Curs on line de gestió de residus i subproductes en la indústria alimentària

Durant el mes d'octubre, va tenir lloc en la modalitat on line un curs de gestió de residus organitzat pel Col·legi amb la finalitat d'oferir coneixements sobre conceptes relacionats amb els residus i subproductes en la indústria alimentària de forma pràctica i específica. Manuel Fernández Sánchez, llicenciat en Veterinària i cap d'Equip d'escorxadors de l'Àrea de Ciudad Real, en va ser el ponent, i incidí en aquelles qüestions que han de conèixer-se i valorar per dur a terme una correcta gestió d'aquests productes, de manera que s'aconsegueixi una adequació a la normativa vigent. El curs no entrà en la manipulació d'aquests subproductes en la resta d'indústries de transformació, valorització o eliminació de subproductes.

Amadeu Vázquez imparteix un curs d'additius, enzimes i aromes

El Col·legi de Metges va ser la seu, el passat desembre, del curs que al llarg de tres dies organitzà el COVIB sobre additius, enzimes i aromes, dirigit a tots i totes aquelles professionals veterinàries que duen a terme la seva activitat en el con-

El segon dia s'abordà la nova legislació en enzimes i aromes alimentaris i la base de dades de la UE d'additius. Finalment, es donà a conèixer l'etiquetatge d'additius, enzimes i aromes i la inspecció d'ingredients tecnològics.

Campanya per posar en valor la feina del veterinari

El Consell General de Col·legis Veterinaris d'Espanya (COLVET) va realitzar a finals del passat any una campanya de comunicació per donar a conèixer la important tasca que realitzen els professionals veterinaris en la nostra societat. S'emeteren 4 anuncis a les principals cadenes radiofòniques nacionals i també un spot televisiu, en els quals s'explicava sintèticament quins són els àmbits de feina dels manescals i quina és la seva incidència en la salut de les persones. Per altra banda, es publicà un anunci en els principals diaris de tirada nacional i regional que recollia les línies bàsiques de la campanya sota el títol: "Tenint cura dels animals, tenim cura de les persones".

Curs d'anestèsia felina a Menorca

El Col·legi organitzà a Menorca un curs d'anestèsia felina el passat 7 de novembre, impartit per Salvador Cervantes, amb l'objectiu de refrescar conceptes sobre aquesta especialització. Cervantes, llicenciat en Veterinària per la UAB, acreditat en medicina felina i membre des de 2004 de l'AAFP (American Association of Feline Practitioner) i des del 2005 de GEMFE (Grup d'Estudi de Medicina Felina d'AVEPA) i de la ISFM (International Society of Feline Medicine), repassà les generalitats de l'anestèsia felina i els trets que la diferencien. A més, revisà tots els conceptes que s'han de tenir presents per fer bones anestèsies en moixos de totes les edats, per avaluar, valorar i fer un correcte diagnòstic del dolor i, finalment, recordà les complicacions típiques derivades de les anestèsies felines, i la manera de reconèixer-les.

Felicitant les festes de Nadal i el nou any amb la creativitat dels més petits

Els dibuixos dels fills, filles, néts i nétes dels col·legiats i col·legiades han servit novament per compondre la felicitació nadalenca institucional del Col·legi. I és que per quart any consecutiu, el COVIB organitzà el concurs de 'christmas' entre els més petits de la casa, iniciativa que va sumant unes bones festes de Nadal de manera original. El concurs consta de quatre categories, dividides per edats, i els dibuixos de les guanyadores (totes nines), elegits

per un jurat independent, conformen la felicitació col·legial, que s'envia 'on line'. En aquesta ocasió, les guanyadores foren Júlia Oliver en categoria de 13 a 16 anys; Águeda Oliver, entre 10 i 12 anys; Ana Córdoba, entre 7 i 9; i Marina Oliver, de 4 a 6 anys, les quals foren obsequiades amb un regal. Es tracta sens dubte d'una original idea que posa de relleu la creativitat i colorit dels menuts i menudes. Tots els dibuixos presentats han romàs exposats en el Col·legi fins el 15 de gener.

BRINDIS. El passat dia 17 de desembre va tenir lloc el còctel del COVIB per felicitar les festes de Nadal i l'arribada d'un nou any als col·legiats i col·legiades.

La tinença responsable d'animals, a debat

El Club Diario de Mallorca acollí el passat 30 de novembre la taula rodona sobre tinença responsable de mascotes que sota el títol 'Regalar vides: efectes de la tinença irresponsable d'animals de companyia' va organitzar el COVIB. El veterinari Tomàs Camps, la periodista Nieves Martín i el responsable municipal d'Ecologia, Agricultura i Benestar Animal de Cort, Josep Maria Rigo, varen ser el ponents en un acte en el que se feren reflexions ben interessants sobre un tema que sempre està d'actualitat. El president del COVIB, Ramon Garcia, va ser el conductor i moderador de l'acte, que finalitzà amb un torn de preguntes i propostes dels assistents. Gairebé 50 persones s'acostaren fins el Polígon de Llevant.

La xerrada seguí la línia traçada pel president del COVIB, el qual formulà 5 preguntes que serviren per debatre les grans qüestions que, *grosso modo*, polaritzen la major part de l'interès i generen debat sobre aquest tema. Però abans,

Garcia contextualitzà el sector dels animals de companyia a Europa, Espanya i la CCAA. El negoci dels animals de companyia a Europa mou un moviment de 14 bilions d'euros al any en alimentació, 11 bilions en productes i 5 bilions en medicina. A les Illes, el cens actual de cans inscrits al registre és de 300.000, de les quals a Palma n'hi ha 83.000. Aquestes xifres volen dir que a la CAIB hi ha un ca per cada 3 habitants, mentre que a l'estat la proporció és d'1 per cada 5 habitants. A continuació, Ramon Garcia va fer que els ponents xerressin sobre què és tinença responsable, sobre la legislació vigent, sobre la manera de fomentar aquesta tinença responsable i, finalment, del paper de la comunicació i les noves tecnologia com a eina per transmetre uns missatges de conscienciació.

En general, es va insistir en la necessitat d'oferir més informació a les persones sobre les conseqüències de tenir una mascota i es va incidir molt en la importància

del treball previ en educació, en la potenciació de la prevenció i també en la conveniència d'acudir als professionals en cas de dubtes o conflictes. Igualment es parlà de la conveniència d'adoptar. També es va denunciar l'obsolescència de les normes que regulen la tinença d'animals a nivell estatal i local, i es va criticar el seu origen, allunyat d'estàndards científics. En aquest punt, Tomàs Camps posà l'exemple de la Norma de cans perillosos, que, explicà, "es centra en el caire genètic, que és segurament el menys important dels factors que actuen en el comportament de l'animal". "La clau –afegí l'etòleg– és l'educació a nins, adults, veterinaris i educadors". Sobre aquesta darrera figura, Camps també demanà un major control i regulació de la seva activitat per evitar problemes derivats de l'intrusisme en alguns casos. D'igual manera, Camps posà l'accent damunt la importància de les campanyes de conscienciació, especialment aquelles que es fan a les escoles i parlà dels bons resultats que solen donar, i, finalment, criticà amb duresa alguns dels missatges que se donen des de programes d'entreteniment que ofereixen una visió "esbiada" de la realitat del comportament animal: "La comunicació massiva és perillosa si no es fa des de l'autenticitat. El 99% d'allò que es diu és fals i segueix sortint, però realment la nostra lluita no hauria de ser contra això sinó reeducant la societat. Aquesta és la clau".

Durant el torn de preguntes, els assistents varen aportar informació interessant, es generà debat i algun va arrencar alguns compromisos per part del responsable institucional per a la present legislatura com potenciar les visites a Son Reus (un centre amb enormes possibilitats) i apropar el centre municipal fins a Palma, fent que s'hi pugui arribar en transport públic.

Veterinaris imputats per venda irregular de medicaments

La Guàrdia Civil imputà vuit persones, quatre d'elles veterinaris, per un presumpte delictes de falsedat documental per la prescripció de medicaments veterinaris per emparar la seva venda irregular en un establiment no autoritzats a Cadis. El Sepro-na va iniciar les investigacions en un establiment de venda de pinsos i llavors de la Línia,

on es venien al públic medicaments veterinaris que requereixen prescripció prèvia.

Davant el possible risc per a la salut pública que pogués comportar que aquests medicaments poguessin subministrar a animals destinats al consum humà, els agents van comprovar la traçabilitat dels medicaments, que havien estat

adquirits en dues empreses del sector de la província de Cadis. En ser requerides, aquestes empreses van aportar documentació amb la qual pretenien justificar la legalitat de la venda dels medicaments a aquest establiment no autoritzat i aportar receptes veterinaris expedides per veterinaris col·legiats.

Caso clínico presentado por Hospital Canis

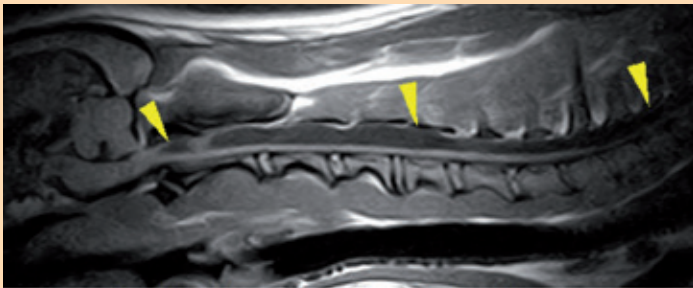
José A. Honorato. Servicio de Rehabilitación Hospital Veterinario Canis
Miguel Omaña. Servicio de Neurología Hospital Veterinario Canis

Se presenta en el hospital Lilo, un Bulldog Francés macho de 6 años de edad con un cuadro crónico y progresivo de tetraparesia que no responde a medicación. También presenta problemas crónicos cutáneos de pioderma interdigital y epilepsia idiopática controlada.

Al examen neurológico se observa el estado mental y los nervios craneales normales. Propiocepción disminuida en las cuatro extremidades (peor en las anteriores y en el lado izquierdo), reflejos espinales normales en las 4 extremidades y reflejo panicular y perineal presentes. Sensibilidad superficial y profunda presentes.

Se le realiza analítica sanguínea general siendo el resultado normal y resonancia magnética en la que se observa la siguiente imagen (foto 1).

- 1. ¿Según el examen neurológico en qué segmento medular localizaría la lesión?
- 2. ¿Qué diagnósticos diferenciales habría para este cuadro clínico?
- 3. ¿Qué observa en la foto 1 y cuál sería su diagnóstico?
- 4. ¿Qué tratamiento sería el más indicado en este caso?
- 5. ¿Cuáles serían los objetivos de la rehabilitación en la recuperación de este caso? ¿Qué plan de fisioterapia seguiría?

Resolució a la pàgina 22

Altes:

1050 Beatriz Terán Costales
Des de l'1 d'octubre de 2015

1051 Mónica Vilas Rivas
Des de l'1 d'octubre de 2015

1052 Jonathan D. García Quintana
Des de l'1 d'octubre de 2015

1053 Alejandro Yeste Iglesias
Des de l'1 d'octubre de 2015

1054 Francesco Rogato
Des de l'1 de novembre de 2015

1055 Maria Pilar Corbí Vilanova
Des de l'1 de novembre de 2015

1056 Rhoda C. Parajua Osorno
Des de l'1 de novembre de 2015

1057 Andrea Vacas Gonzálves
Des de l'1 de novembre de 2015

1058 María Frau Tascón
Des de l'1 de novembre de 2015

1059 Mª del Pilar González Vilela
Des de l'1 de novembre de 2015

1060 Patricia Elena Oliver Carles
Des de l'1 de desembre de 2015

1061 M. Marta Rodríguez Garau
Des de l'1 de desembre de 2015

Baixes:

965 - Maria Llobet Seva
Des del 17 d'agost de 2015

1004 - Maria Victoria Gandia Gómez
Des del 5 de setembre de 2015

1048 - Lourdes Zamudio Villalón
Des del 30 de setembre de 2009

988 - Nayra Madrigal Sanchís
Des del 24 d'octubre de 2015

986 - Susana Bea Lence
Des del 30 d'octubre de 2015

1019 - Diego Ingalaturre Dobato
Des de l'1 de novembre de 2015

1041 - Julia Sanmarti Fierro
Des de l'1 d'octubre de 2015

783 - Lucia Tonin
Des del 19 de novembre de 2015

1043 - Marta Cifre Ferriol
Des del 23 de novembre de 2015

921 - Mª José Agüir Navarro
Des del 30 de novembre de 2015

Altes Centres Veterinaris:

Consultori Veterinari Vidal Bonet
C/ Bisbe, 10. 07650 Santanyí
Titular: Catalina Vidal Bonet

Consulta Veterinaria
C/ Ronda Oeste, 50 Local 7
07680 Manacor: Porto Cristo
Titular: Francisco Crende Casanegra

Clínica La Rambla (Consultorio)
C/ Velázquez, 6 bajos. 07002 Palma
Titular: José Aguiló Bonnín

Baixes:

Clínica Veterinària VETCAN
C/ Lleida, 26 Local 7. 07760 Ciutadella
Titulars: Estrella Sintés Pons
Manuel Pérez Triay
Mª Eugenia Hernández López
Aina Calatayud Gual

coneguem millor les clíniques veterinàries de Balears

Voleu que els vostres col·legues coneguin com i on feis feina? Si estau interessats en que la vostra clínica surti a la revista **VETERINÀRIA**, no heu de fer res més que posar-vos en contacte amb el Col·legi mitjançant la pàgina web www.covib.org

Clínica Veterinària Amics de Sóller

Una trobada casual pel carrer entre dos amics, excompanys de Facultat, i un cafè ràpid per contar quatre coses va ser el punt de partida, per març de 2015, de la posta en marxa de la Clínica Veterinària Amics de Sóller. Convertit en el tercer centre de la vila de la Vall, va obrir les seves portes per maig de l'any passat i de moment, segons Tomeu Galmés, un dels seus impulsors, "les coses marxen bé". Galmés s'absenta un moment per atendre una ciutadana estrangera que acaba d'entrar; mentre la seva sòcia, Francisca Martínez, treballa damunt la taula del quiròfan en l'obstrucció intestinal d'un moix que li acaben de deixar. La veterinària s'ha especialitzat en els darrers anys

en medicina felina cursant un Improve d'Especialització felina a Madrid i el post-grau de l'ISFM a Sydney (Austràlia). De fet, segons Francisca, la possibilitat de desenvolupar l'especialització en felins és el que la dugué a embarcar-se en aquesta aventura: "Jo sóc cotitular de la Clínica de Son Ferrer; a Calvià, des de fa més de 20 anys, i no tenia cap necessitat de començar una altra aventura així, però entre el fet que fos en Tomeu el que m'ho proposés i l'oportunitat de potenciar aquesta vessant que m'agrada, vaig decidir-m'hi. I aquí estam".

Cap dels dos és un nouvingut; Francisca i Tomeu coneixen perfectament com funciona el negoci i com està la situació

Fitxa

Nom: Clínica Veterinària Amics de Sóller.

Titulars: Francisca Martínez i Tomeu Galmés.

Adreça: Cetre, 44. Sóller.

Telefon: 971 631 603.

E-Mail: amicssoller@gmail.com

Teniu obert des de: Maig de 2015.

Equip humà que conforma la clínica: 2 veterinaris.

Equip tècnic: Rx digital, laboratori complet amb hemograma, bioquímica i gasos, microscopi, ecografia, quiròfan equipat amb anestèsia inhalatòria i monitorització, sala d'hospitalització per a cans i moixos.

Especialitats: Medicina preventiva, cirurgia general, especialització en medicina felina.

de clínica veterinària de petits a l'Illa... i també a Sóller; perquè en Tomeu hi ha treballat 18 anys i, a més a més, hi viu. En tot aquest temps ha compaginat la feina clínica amb la seva plaça de funcionari a Salut, fins que, cinc anys enrere, sol·licità una excedència per dedicar-se exclusivament a la clínica, com així ha fet. "La clínica és allò que m'agrada i he tingut l'enor-

me sort de poder engegar aquest projecte", explica. "Fa 23 anys que me dedico a la clínica, cinc dels quals en exclusivitat, i no era un projecte obrir una nova clínica, però les circumstàncies i canvis en la vida han propiciat aquesta operació que, certament, no havia pensat abans de març de 2015", afegeix Tomeu.

La Clínica Amics de Sóller es troba en els baixos d'un edifici de tres plantes situat en una de les vies d'accés i sortida de la localitat. "És un lloc molt pràctic", diu Tomeu. "Sóller està xepat en dos: la part nova i la part antiga. En aquesta segona és molt complicat accedir-hi en cotxe, mentre que la zona nova és més transitable, i la clínica bona de trobar. Per això ens decidírem per aquest local", argumenta. Per altra banda, el local és espaiós i conserva l'aspecte original (era l'oficina d'una empresa constructora): "Tan sols hem hagut de fer una rampa per millorar l'accés i un plat de dutxa, així és que la inversió en reformes ha estat més baixa, fet que, per altra banda, ens ha permès destinar més doblers a l'adquisició de l'equipament tècnic específic veterinari, ja sigui mobiliari o maquinària". Totes les estades són exteriors, estan separades per grans vidrieres que deixen entrar molt de llum. "La veritat -afegeix- és que ens interessava posar en marxa el

negoci i, tira a tira, ja anirem tapant forats. Falten moltes coses, però tenim tot el que hem de menester per treballar i donar un bon servei al client".

La clínica compta amb el certificat Clínica Catfriendly, amb consulta, sala de espera i hospitalització independents, i per ara aquesta especialització li atorga bona part de la clientela. Explica Tomeu que "a Sóller i voltants i ha molts de moixos i una població ben conscienciada amb la importància de mantenir un bon estat sanitari de les mascotes. Nosaltres oferim un servei continuat i específic i crec que per això la gent està contenta i ve". Obren de dilluns a dissabte, de 10 a 13 hores i de 17 a 20 hores i deriven les urgències a Palma. De moment, en Tomeu hi roman tot el dia i fa de tot (encara no compten amb ATV) i na

Francisca hi és els matins, que és quan concentren les consultes de moixos. El boca a boca i un anunci a la premsa en el primer moment foren els medis pels quals donaren a conèixer l'obertura de la clínica al poble, i ara la incipient feina en xarxes socials de Tomeu manté aquest flux de comunicació amb els seus clients i n'informa els potencials. "Això de les xarxes socials enganxa", reconeix.

És hora de partir. Damunt una taula reparam en unes bosses de plàstic transparent amb bombons de xocolata a l'interior que els hi han regalat en senyal d'agraïment. Na Francisca ens en ofereix un i assegura que no se'ls podran acabar tots. "Els clients són molt agraïts i nosaltres tan sols fem la nostra feina", diu mentre ens acomiada sense deixar de somriure. Tenen un bon rebost.

El Colectivo de Jubilados visita la Catedral de Mallorca y su Museo

El pasado día 29 de octubre, un numeroso grupo del Colectivo realizó una visita a la Catedral-Basílica de Santa María, denominada coloquialmente como la Seu de Mallorca, ya que deseaban conocer las innovaciones realizadas durante estos últimos años.

La primera parte se dedicó a la visita del Museo, siempre sorprendente por la riqueza de sus imágenes, objetos de culto y pinturas, pasando posteriormente al interior de la Basílica, en donde los asistentes pudieron contemplar las restauraciones realizadas en el Coro y Altar Mayor; así como la nueva decoración de la Capilla del Santísimo, realizada por el artista mallorquín Miguel Barceló, entre los años 2003 y 2007, y que se inspira en el signo de la multiplicación de los panes y de los peces obrada por Jesús, y en el sermón del pan de la vida que siguió a la multiplicación, y que simboliza a su vez la promesa de la Eucaristía. La representación totalmente moderna y simbólica conseguida por el antes citado artista, acaparó la atención general de los asistentes, con versiones y opiniones para todos los gustos, que se manifestaron a la salida de la Catedral.

Al finalizar la visita y como es ya costumbre, los jubilados se reunieron para disfrutar de una comida en el Restaurante Reus, cercano a la actual sede del Colegio, con una entretenida sobremesa en la que se siguió hablando de la obra de Barceló y se perfilearon algunos detalles sobre las próximas actividades a desarrollar.

TOMEU ANGUERA

DINAR DE NADAL. El col·lectiu de jubilats veterinaris es reuniren el passat 16 de desembre en el restaurant Santa Eulàlia de Palma en el tradicional dinar nadalenc. El president del col·lectiu, Tomeu Anguera, i el president del COVIB, Ramon Garcia, agraïren als presents la seva assistència i felicitaren les festes. Una vintena de persones compartiren vivències en un agradable ambient i es desitjaren molta salut per poder seguir veient-se en el transcurs de 2016.

Si el propietario de un perro enfermo acude a la consulta para la eutanasia del animal, ¿podemos negarnos a ello?

Y si aduce motivos económicos para no poder costear el tratamiento adecuado, ¿estamos obligados a ello?

Y si el perro al que su propietario pretende que se le practique la eutanasia está sano ¿podemos negarnos?

En caso de negarnos, ¿estamos incumpliendo alguna norma?

Es éste, el de la eutanasia (y sacrificio) de animales y los comportamientos de los veterinarios ante ello, un tema delicado afectado más por aspectos de índole deontológico que por normas o consideraciones jurídicas. No obstante al ser éste un artículo de estricto ámbito jurídico, para abordar este tema no podremos evitar traspasar (lo menos posible) la línea existente entre normas jurídicas y normas deontológicas.

Sabemos perfectamente cuál es el marco normativo de la actuación profesional de los veterinarios. Del análisis del mismo, esto es, de los Estatutos Generales de la Organización Colegial Veterinaria Española o del Código Deontológico para el ejercicio de la profesión veterinaria, sólo encontramos una mención aplicable a este cuestión de la que no puede desprenderse que el veterinario esté obligado a practicar la eutanasia a un perro. El artículo 22 del Código Deontológico, indica que en "casos de enfermedad incurable y terminal, y particularmente cuando la enfermedad compromete seriamente la calidad de vida del animal, el veterinario deberá informar de esta circunstancia al propietario del animal para que pueda optar; si lo desea, por la realización de una eutanasia activa". Es decir, anuncia el derecho de que el propietario, en determinadas circunstancias, pueda decidir (optar) que se proceda a la eutanasia activa de su animal, pero, bajo nuestro punto de vista, no impone la obligación del veterinario a practicarla quien, por las razones personales o éticas que sean, puede verse imposibilitado de hacerlo y negarse a ello. De otros preceptos de la norma deontológica (art. 19) se desprende no ya la obligación de practicar la eutanasia sino todo lo contrario: la

dispensa del veterinario de llevar a cabo procedimientos inadecuados o injustificados exigidos por los propietarios de los animales (por ejemplo, practicar la eutanasia a un perro sano).

Si analizamos la normativa reguladora sobre derechos y protección de los animales (en la que se englobará la eutanasia), ya sea de ámbito internacional, nacional, autonómico o local, podemos constatar que en ninguna de ellas se establece el deber o la obligación del veterinario de proceder a la eutanasia de un animal, sea cual sea la situación de éste. Si que podrán regular dichas normas los supuestos, requisitos y forma de la eutanasia, pero no la obligación del veterinario de llevarla a cabo.

Creemos que la decisión de aplicar la eutanasia a un animal debe ser una decisión consensuada entre el veterinario y el propietario. Pero, además, creemos igualmente que para que el acto clínico por el que se quita la vida a un animal sea considerado una eutanasia es necesario que el fin último que se persiga con ello sea evitar un sufrimiento al animal (en los "casos de enfermedad incurable y terminal, y particularmente cuando la enfermedad compromete seriamente la calidad de vida del animal" dice la norma deontológica). Si ese factor del sufrimiento previo no se da, el sacrificio del animal no será una eutanasia, será otra cosa.

Del contenido de las normas analizadas, creemos poder afirmar que el veterinario en ningún caso está obligado a practicar la eutanasia a un animal de compañía (perro, gato, etc.). Ni está obligado, ni incumple norma alguna si no la realiza.

A pesar de que cada caso debería ser valorado individualmente (caso por

caso), y a los efectos de profundizar un poco más en la materia, procedemos a analizar los supuestos que se desprenden de la pregunta o preguntas formuladas en esta ocasión:

Si el perro está enfermo (y que dicha enfermedad le hace sufrir; en el sentido que hemos visto en los preceptos del Código Deontológico), el veterinario tiene la obligación de advertir al propietario de su derecho de optar entre practicarle la eutanasia o no, pero no tiene el deber de practicarla él, si por razones de conciencia, éticas, no puede hacerlo. Como mucho, esa decisión basada en sus principios éticos podría ser sometida a la consideración de los órganos deontológicos de la profesión veterinaria (a pesar de tratarse de una cuestión ética que no es nuestra competencia, nos aventuramos a opinar que dicha reclamación no tendría mucho recorrido ante una Comisión de expertos).

Si por el contrario el perro está sano, no sólo no está obligado a practicar la eutanasia, sino que, en caso de sacrificar al animal sin ser necesario por cuestiones de salud (ya hemos dicho que en tal caso, técnicamente no se consideraría una "eutanasia"), lo que cabría es preguntarse si una intervención de este tipo y su consecuencia (la muerte del animal) es uno de los objetivos de la profesión veterinaria.

Si el perro está enfermo pero sin llegar al sufrimiento ni en estado terminal, y el propietario justifica su sacrificio en el hecho de no poder soportar el coste económico del tratamiento adecuado, la respuesta no difiere sustancialmente de la dada en el supuesto anterior para un perro sano: no estaría obligado a sacrificar al animal (siendo de dudosa ética su sacrificio).

Como conclusión podemos finalizar expresando nuestro convencimiento de que el veterinario puede negarse siempre a practicar la eutanasia de un perro, cuanto más si éste está sano, o padece una enfermedad que tiene tratamiento y no precisa su sacrificio.

1. La lesió se localiza en la médula espinal cervical C1-C5 dado que es un cuadro de neurona motora superior (NMS) en las cuatro extremidades.
2. - Degenerativo: hernia discal.
- Inflamatorio-infeccioso: discospondilitis, meningomielitis.
- Neoplasia.
- Anomalía del desarrollo: siringo-hidromielia.
3. En la resonancia se observa una cavidad llena de líquido a lo largo de la médula espinal cervical. Siringo-hidromielia.
4. Laminectomía dorsal C2 lateralizada a la izquierda con colocación de un shunt syringo-subaracnoideo.
5. Los objetivos de la rehabilitación postquirúrgica son: reducir la inflamación y el dolor cervical producido por la cirugía, reducir el dolor y el espasmo muscular cervical, evitar la formación de adherencias, evitar la atrofia muscular y articular, reforzar la musculatura axial y apendicular y trabajar vías espinales de propiocepción, equilibrio y coordinación en las 4 extremidades.

Para ello aplicamos las siguientes terapias en las sesiones de fisioterapia:

- Electroterapia (TENS e Interferenciales) en área cervical (foto 2)
- Ultrasonido pulsado en musculatura cervical (foto 3)
- Masaje y estiramientos de musculatura cervical
- PROM (movimientos pasivos articulares)
- Ejercicios terapéuticos (foto 1) en los que trabajamos de manera activa la propiocepción, equilibrio y coordinación de las 4 extremidades.

Conclusión:

El papel de la rehabilitación y fisioterapia en la recuperación del paciente neurológico postquirúrgico es fundamental. Con la aplicación de diferentes terapias físicas y la realización de ejercicios específicos logramos una recuperación más rápida y funcional del paciente neurológico en los que la reducción del dolor y la reeducación de la marcha son la base del tratamiento.

Foto 1

Foto 2

Fotos cedides per Hospital Canis

Foto 3

Celebrada en Palma la 54ª Reunión Científica de la Sociedad Española para el Estudio de los Pastos

Jaume Jaume. Serveis de Millora Agraria i Pesquera (SEMILLA)

El treball de la Sociedad Española para el Estudio de los Pastos (SEEP) sota el lema 'Pastures i farratges al segle XXI' es va debatre en la seva 54ª Reunió Científica celebrada a l'Escola d'Hoteleria de la UIB entre el 14 i el 17 d'abril.

La SEEP és una associació científica d'àmbit nacional que té l'objectiu de fomentar el coneixement i millora de les pastures, contemplant tota temàtica que conflueixen en el coneixement de les pastures: tipologia, ecologia i funcionament dels sistemes farratgers i pastorals; producció vegetal; bromatologia; producció animal; economia, sociologia, política agrària, etc.

Actualment compta amb socis en totes les comunitats autònomes que, seguint amb l'esperit inicial, desenvolupen la seva activitat científicotècnica des d'una òptica multidisciplinària. Participen en el treball de la SEEP Universitats (Facultats de Veterinària, Biologia, Farmàcia, etc.), Escoles d'Enginyers Agrònoms, de Forests, de Tècnics Agrícoles, de Forestals, etc., Instituts del Consell Superior d'Investigacions Científiques, Institut Nacional d'Investigacions Agràries, Centres d'Investigació Agrària de les CCAA, del Ministeri d'Agricultura i de les conselleries d'Agricultura de les CCAA, etc.

L'activitat de la Societat es realitza principalment a través de l'edició de la revista científica Pastures i de la celebració de reunions científiques anuals, les actes són publicades segons diferents seccions de treball. La SEEP fomenta i organitza altres activitats de tipus científicotècnic o divulgatiu relacionades amb les pastures, com el nomenclàtor de pastures o el projecte de Pastures Espanyols. Tot aquests treballs es publiquen i poden ser consultats en la seva pàgina web: <http://www.seepastos.es/>.

Aquesta reunió es va plantejar com un punt de reflexió, una finestra cap a l'exterior, amb la mirada posada en el present però també en el futur. Es va fomentar un debat al voltant de les activitats turístiques en sòl rústic, a la valoració del paisatge i als seus gestors, a la ramaderia extensiva i els seus productes agroalimentaris d'alt valor afegit, a la gestió racional dels nostres boscos, al paper del sector agrari en la prevenció d'incendis o als efectes del canvi climàtic, entre d'altres temes.

A més de la presentació dels treballs realitzats, es va organitzar una visita a la Serra de Tramuntana, declarada Patrimoni Mundial en la categoria de paisatge cultural, on sens dubte conflueixen tots aquests temes, constituint un entorn privilegiat en el qual plantejar els reptes del futur immediat.

Es varen presentar cinc ponències:

- Turisme i paisatge: En recerca del valor recíproc. A càrrec del Dr. Antoni Riera, catedràtic d'Economia Aplicada de la UIB.
- La productivitat de les pastures mediterrànies en la perspectiva del canvi climàtic. Pel Dr. Hipólito Medrano, Catedràtic de Fisiologia Vegetal de la UIB.
- La nova PAC 2014-2020: especificitats en ramaderia i pastures a les Illes Balears. Per José Carlos Caballero, Enginyer Agrònom, President de la Comissió de Medi Ambient de les Illes Balears.
- El món i la ramaderia: situació actual i perspectives al 2050. Dr. Carlos Buxadé, Catedràtic de Producció Animal de la UPM.
- Abandonament, gestió i perspectives d'aprofitament en les superfícies forestals. A càrrec de Luis Berbiela, Enginyer de Forests, Cap del Servei de Gestió Forestal, Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, Govern de les Illes Balears.

Aquestes ponències van donar pas a 32 ponències organitzades en tres sessions temàtiques: Producció Vegetal; Botànica i Ecologia de Pastures; i Producció Animal. Aquesta reunió científica es va realitzar en col·laboració amb la UIB, SEMILLA, la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori del Govern, l'Escola d'Hoteleria de les Illes Balears, el Institut Nacional

d'Investigació i Tecnologia Agrària i Agroalimentària (INIA), el Consorci Serra de Tramuntana Patrimoni Mundial, Colònia Caixa Pollença, Unió de Pagesos de Mallorca, ASAJA i cooperatives agràries Illes Balears.

Va ser per tant una reunió profitosa, amb un grau de coneixement d'alt nivell, fruit de l'esforç coordinat de moltes entitats i persones que a més es difon, gràcies a les noves tecnologies, a tots aquells que hi estan interessats.

Com a qüestió contextual, va quedar palesa la capacitat que tenen les Illes Balears, per acollir aconeximents com la 54ª Reunió Científica de la SEEP. La varietat i interès dels seus sistemes agraris, la seva facilitat de transport i allotjament, la garantia de la UIB i el magnífic marc que suposa la seva Escola d'Hoteleria, han de permetre la celebració de nous congressos, reunions científiques, seminaris i viatges temàtics relacionats amb el coneixement agrari.

El treball de la Societat continua i els seus resultats es presentaran en la sota el lema: "Innovació Sostenible a Pastures: Cap a una Agricultura de Resposta al canvi climàtic". La 55ª Reunió Científica de la Societat Espanyola per a l'Estudi de les Pastures se celebrarà entre els dies 26 i 29 d'abril de 2016 a Galícia entre l'Escola Politècnica Superior de Lugo (Universidad de Santiago de Compostela) i el Centro de Investigaciones Agrarias de Mabegondo (CIAM) depenent del Instituto Galego de Calidade Alimentaria (Consellería do Medio Rural) en A Coruña.

Foto cedida per Jaume Jaume

A.M.A. COMPAÑÍA
LÍDER EN SEGUROS DE
COCHE POR CALIDAD
PERCIBIDA, FIDELIDAD Y
PRESCRIPCIÓN

Fuente: Informe anual ISSCE
(dic 2014)

Hasta un

60%*
bonificación
en su seguro de Automóvil

- ✓ AMPLIA RED DE TALLERES PREFERENTES
- ✓ REPARACIÓN Y SUSTITUCIÓN DE LUNAS A DOMICILIO
CON DESCUENTOS DE UN 50% POR NO SINIESTRALIDAD
- ✓ PÓLIZAS DE REMOLQUE
- ✓ LIBRE ELECCIÓN DE TALLER
- ✓ ASISTENCIA EN VIAJE 24 HORAS DESDE KILÓMETRO CERO
- ✓ PERITACIONES EN 24 HORAS
- ✓ RECURSOS DE MULTAS
- ✓ DECLARACIÓN DE SINIESTROS POR TELÉFONO E INTERNET

www.amaseguros.com
902 30 30 10

A.M.A. PALMA DE MALLORCA

Barón de Pinopar, 10 Tel. 971 71 49 82 pmallorca@amaseguros.com

Síguenos en

[*] Promoción válida para presupuestos de nueva contratación, realizados hasta el 30 de junio de 2016.
No acumulable a otras ofertas. Consulte condiciones en su oficina provincial A.M.A.